

plads kan bringe. Dette anser jeg for at være udenfor al Tvivl, og jeg vil derfor, som sagt, paa det Bedste anbefale Indstillingspunktet Nr. 11.

Nielsen: Jeg agter at tage de af mig stillede Forslag tilbage, men forinden jeg gjør det, skal jeg gjøre et Par korte Bemærkninger. Den første er til den ærede Indenrigsminister, som jeg beklager ikke længere er tilstede. Jeg erkjender, at den ærede Minister udtalte sig velvilligt, navnlig overfor det første af mine Forslag om en Gavn paa Odde, idet han svarede, at Sagen beroede hos Amtsrådet, som er blevet spurgt om, hvilket Tilskud det vilde gjøre, og at det ikke har givet noget Svar endnu. Jeg havde forøvrigt tænkt mig, at var der foregaaet en virkelig saglig Undersøgelse paa Stedet, og havde der foreligget Tegninger og Overslag over, hvad Gavnen vilde koste, og var en saadan Undersøgelse fremkommen fra Regjeringens Side, vilde det mulig have været lettere for Amtsrådet at tage Bestemmelse om, hvilket Tilskud det vilde give, om det overhovedet vil give noget, thi det veed man jo ikke. Min anden Bemærkning angaar den ærede Ministers Svar med Hensyn til Andragenderne om Laan til Fiskere. Han mente, at de maatte bero paa en Misforstaaelse af Kontoen paa Finantsloven om Understøttelse til Fiskeri i Almindelighed. Det tror jeg ikke; thi de ere fremkomne ganske uafhængige af den nævnte Konto paa Indenrigsministeriets Budget paa Finantsloven og ere foranledigede ved, at Staten tidligere under lignende Forhold har ydet lignende Understøttelse. Jeg kan navnlig henvise til et Laan, som for et Par Aar siden blev givet til 4 Fiskere. Med Hensyn til, hvad den ærede Ordfører bemærkede angaaende disse to Andragender om Laan til Fiskere, skal jeg uotale, at det næsten gjør mig ondt, at han talte saa haardt om disse Folk. Han siger, at det er smaaligt at fremkomme med Begjeringer om Laan af Statskassen til saadanne Folk. Det mener jeg ingenlunde; thi kunne saadanne Folk ikke paa anden Maade faae tilveiebragt Midler til at udvide deres Bedrift, saaledes at der kan komme noget Godt ud deraf — og en saadan Sum hører under saadanne fattige Folks Forhold ikke til de smaa —, tror jeg ikke, at det kan kaldes smaaligt at gaa til Statskassen om saadanne Laan. Den ærede Ordfører ansøgte som en Grund til ikke at anbefale Andragenderne, at saadanne Folk saa kunne blive tjede af at søge saadanne Laan hos Staten. Det gjorde mig ondt at høre dette; thi jeg tror netop, at det Modsatte bør være Tilfældet. Jeg vil tværtimod opfordre saadanne Folk til at komme til Statskassen om Hjælp, navnlig naar de have til Hensigt at gjøre Forsøg paa at udvide Fiskeriet ved vore Kyster yderligere end hidtil. Man maa ikke tro, at det er saa let for saadanne Folk at faae Laan

der til af Private; Laanene ville mulig blive for kostbare, medens der ikke godt kan svares Rente af dem. Der til kommer, at private Folk vist heller ikke ville være ganske villige til at lade deres Penge binde i saa lang Tid, som der vil udfordres til saadanne Forsøg, inden det bliver muligt at tilbagebetale dem. Det vilde være en stor Tjeneste, som Staten vilde gjøre saadanne Folk, men der vil ikke være nogen Tilfætning, naar man mener, at Staten kan faae Pengene tilbage. Som jeg udtalte i mit første Foredrag, kunne Fiskerne her give fuldstændigt Pant for Laanet, saa at Staten kan hævde sin Ret og blive fuldstændig sikret mod ethvert Tab. Jeg tror derfor ikke, at Andragendet bør forkastes af den Grund. Man lægger imidlertid i Ggen saa megen Bægt paa disse Spørgsmaal, at jeg nødig vil se Forslagene derom forfaste, og da der ikke er Raad om, at de vilde blive vedtagne, vil jeg af den Grund tage dem tilbage.

Formanden (Kraabbe): Det ærede Medlem for Holbæk Amts 5te Valgkreds har saaledes taget de af ham stillede tre Forslag tilbage. Hvis Ingen optager dem, vilde de være bortfaldne. (Ophold). De ere altsaa bortfaldne.

Høgsbro: Saavidt jeg forstod det ærede Medlem fra Kolbing (Berg), vilde han lægge den Betydning i Afstemningen over Indstillingen Nr. 1, at de, der stemte derfor, havde dermed forud erklæret, at de vare villige til at gaa ind paa det Lovforslag, som Ministeren derom maatte forelægge. Dette, maa jeg sige, er en Betydning af Afstemningen, som har overrasket mig, thi den Sag har ligget for her i Thinget for en 5 Aar siden, som det blev oplyst af det ærede Medlem for Langeland (G. Petersen), og der blev da negtet den Overgang til 2den Behandling med 46 St. mod 25. Nu have vi siden den Tid hørt af Finantsubvalgets Medlemmer, at de have haft afskillige Dplysninger, som have bragt dem til at forandre deres Anskuelse, men disse Dplysninger have ikke foreligget Thinget. Der staa i Betænkningen, at fra Privatbanken er indsendt et Andragende til Folkethinget, som er omdelt til Thingets Medlemmer, og senere at man skal ikke nærmere referere Andragendet, hvis Indhold er Folkethinget bekendt; men jeg har ikke fundet det paa sin Plads, og jeg har spurgt flere Medlemmer, og de have svaret, at de heller ikke have fundet det paa deres. I Bureauet har man heller ikke kjendt det. Jeg veed da ikke, hvorfra vi skulle have en saadan Kundskab til disse Dplysninger, at vi derved skulde kunne danne os en selvstændig Dom (Ufbrydelse). Jeg hører nu, at det er oplyst af Ordføreren, at det er en Feiltagelse, hvad Betænkningen ansøger, at Andragendet skulde være omdelt; jeg var desværre ikke tilstede, dengang han talte; men hvorledes